

POSUDEK OPONENTA BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

DIPLOMANT: Veronika Jelšíková

NÁZEV BAKALÁŘSKÉ PRÁCE: Fenomén Showrunnera

ŠKOLNÍ ROK: 2017/2018

Bakalářská práce Veroniky Jelšíkové se zabývá současným fenoménem tzv. showrunnerství. S termínem zachází poměrně volně, není jasné, zda ho odvozuje od produkční praxe, její reflexe nebo od teoretické konceptualizace z vnějšku. Např. pracuje s pojmem Quality TV, který pochází spíše z teoretického diskurzu, a který je při tom v českém prostředí zaužívaný ve více diskurzivních polohách. Na úvod vymezuje pojmy, s kterými dále bude pracovat, jedná se přitom spíše o heslovitá označení, než jasně konceptualizované pojmy.

Práce metodologicky osciluje mezi deskripcí fenoménu, jeho komparativním studiem v různých produkčních systémech a případovou studií. Bezpochyby by bylo vhodnější soustředit se na jeden aspekt showrunnerství, který by byl důsledně prozkoumán, např. formou případové studie a jejího zobecnění, než se k pojmu přibližovat z různých stran a různými přístupy.

Vyvstává celkově otázka, zda je showrunnerství relevantní pojem, zda odpovídá produkční praxi, zda je vhodný jako teoretické pojmenování jistých tendencí současné seriálové tvorby, které přispívají k současnému boomu seriálové produkce a její globalizované oblibě. Se znalostí změn pojmenování různých produkčních pozic v současné televizní praxi je otázka, zda nepojmenovat různé kreativní a produkční mody bez ohledu na neustálené a často konfliktní označení pozic v produkčním systému. Viz např. proměny pojmu executive producer z hlediska deskriptivního, pragmatického, funkčního atd., kdy množství a činnost "exekutivních producentů" u jednoho seriálu může nabývat nesčetných podob.

Zrovna tak se rozostřuje otázka, zda práce je určena především pro poučení jak k současné produkci seriálů přistupovat, nebo jako pojmová analýza současné seriálové vlny. Poslední část případová studie dvou sezón seriálu True Detective na jednu stranu ukazuje možná nezobecnitelné a nepřenositelné přednosti a nedostatky showrunnerství, na druhou stranu funguje i jako sebekritika s jasněji nevysloveným přesvědčením, že je úzká spojitost mezi kvalitou současné seriálové produkce v anglosaském prostředí a funkční pozicí showrunnera. Beru tuto část i jako nenaplněnou formu diskuse nad dosaženými výsledky práce.

Přes zmíněné nedostatky, kam patří i často osobní, expresivní, zjednodušená vyjádření a překlepy, je práce cenná uvedením do tématu, jako podnět k hlubší a koncentrovanější analýze modů produkce s ohledem na kreativní efektivitu celého procesu.

Práci doporučuji k obhajobě.

Navržená známka D

Zdeněk Holý
V Praze 8.9.2018